

ELŐFIZETÉSI FÜLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre 3 ft — kr,
Hat hóra 2 ft 50 kr.
Három hóra 1 ft 23 kr.
Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
Egyes számok 12 kr-ával kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK.

Négyhasábos petit-sor egyszeri közléscé 7 kr.
kétzeriért 6 kr, többszöriért 5 fr fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr.

A nyiltterben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
Vélünk összekötésben levő hirdető-íradék, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,
— vasárnap reggel. —

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
(Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

I.

4803/887. szám. Barsvármegye alispáni hivatalától.

Meghívó.

Barsvármegye törvényhatósági bizottságának állandó választmánya a törvényhatóság bizottsága folyó évi május hó 5-én tartandó rendkívüli közgyűlése elé terjesztendő vármegyei közigazgatási tisztviselő, segéd, kezelő és szolgazemélyzet stb. nyugdíj szabálytervezetnek előkészítése céljából folyó évi május hó 4-én d. u. 3 órakor Ar-Maróthon a vármegyei házban ülést tart, melyre a választmány tagjait ezennel meghívom.

Ar-Maróthon, 1887. ápril hó 19-én.

II.

4803/887. szám.

Meghívó.

Barsvármegye törvényhatóságának bizottsága folyó évi május hó 5-én délután 10 órakor Ar-Maróthon vármegyei házában ülést tart, melyre a választmány tagjait ezennel meghívom.

A közgyűlés tárgyai:

1. Barsvármegye közigazgatási tisztviselői, segéd- és szolga személyzete, valamint ezek özvegyei és árvái nyugdíj intézménye alapszabály tervezetét, az 1886. XXI. t. cz. 88. §-ában foglalt rendelkezéséhez idomító tervezetnek bemutatása és tárgyalása.

2. A f. évi márczius 17-én tartott közgyűlés sorrendéről visszamaradt 1886. évi gyámpénztári számadás és mérleg bemutatása.

Ar-Maróthon, 1887. ápril hó 19-én.

Máriássy István.
alispán.

III.

1298/887. sz.

Közírárt tétetik, hogy a folyó 1887. évre kivetett földadó, házadó és házostályadó, valamint az I., II-ik és IV-ik osztályú kereseti adóknak a folyó évi adókönyvbe már előírtak.

TÁRCZA.

Süket Kata.

(Beszély a népéletből)

— írta: Balla Kálmáné. —

Régen volt, még akkor leány voltam, mikor ez alakot naponkint láttam ablakom előtt elhaladni, de azért megkísérlem elmondani, ha eszembe jutna, szegény Kata története. Most is előttem van az a nyomorult elzüllött alak, a ki ha végig ment a falun, mindenki jó izűt nevetett rajta, — de nagyon kevés volt azok száma, kik látásakor szájalommal néztek volna talán eszükbe sem jutott, hogy nagyon is szomorú multja van e szájalommal komikus alaknak.

Mindenki csak süket Katának hívta; családi nevén már senki sem ismerte — a gyermekek utána kiabáltak: „süket Kata belekialtott a juhász a füledbe“ — akkor szegény öreg megfordult, kövekkel dobálta a gyermekeket, s ha egyet megkapott, azt jól helyben is hagyta.

Mikor az ablakom előtt elment, sokszor elgondolkodtam, hogy mi történhetett e szegény teremtéssel, hogy mindig a juhászt emlegeti, s ha szóba álltam vele, az első szava volt a juhász, s mindig azzal végezte, hogy „kedves kisasszonykám a jövő héten lesz az esküvő, nagy lagzit csapunk, eljőjjenek ám bizonyosan, most előbb ugyan a komiszárjushoz megyek panasza, mert rendet kell csináltatnom, mert az a hunczút juhász bele kiáltott a fülembé.“
Néha oly értelmesen beszélt, hogy

Minélfogva figyelmeztetnek az adófizetők, miszerint adókönyvecskéiket az 1883. évi XLIV. t. cz. 35. 36. §-ai értelmében az adónemeknek előírása végett 1887. évi május hó 1-től kezdve 8-ig Léva város jegyzői irodájában előmutassák.

Léván, 1887. évi április hó 29-én.

Tuschnai János
aljegyző.

Léva Garamberzencei vasut.

Evtizedek óta vájudó országos kérdésként lebegett előttünk a „legnagyobb magyar“ gr. Széchenyi István első közlekedésügyi miniszterünknek közlekedési politikája, viz- és vasutvonal-hálózati tervezete, melynek egyik kidomborodó részét képezte a „Garamvölgyi vasut“ kiépítése is.

Az érdekhajhászat — az újabb, alkotmányos kormányunknak kezdetben követett elvi álláspontja által vasutpolitikánk más mederbe tereltetvén, az országos érdekekkel kapcsolatos Garamvölgyi-vasut kiépítése, mely Barsvármegyének életelemét képezi, sok időn át a feledés homályába merült.

Mig végre jelen közlekedésügyünk kimagasló alakjának befolyása mellett a helyzetet dominála szab. oszt. államvasp. társasággal 1882. év jun. 8-án kötött szerződés által el lett hártva azon akadály, mely a „Garamvölgyi-vasut“ építését évtizedek óta gátolta.

E szerződés nem ad ugyan konzessziót az egész vonal kiépítésére, hanem elvi engedélyt nyújt a társulat fővonalainak alimentációjára s éppen ez alapon remélhető, hogy az oszt. magy. államvaspálya társaság az érdekeltség erélyes közreműködése folytán a „Garamvölgyi vasutnak“ Lévától leendő meghosszabbítására, esetleg az egész vonalnak Garamberzenceiig

senki sem mondta volna, hogy szegény meg van háborodva, de ha még is valahogy egy olyan szót hallott, a mi rögeszméjére emlékeztette, rögtön benne volt a régi gondolatmenetben s sokszor napok kellettek hozzá, mig megint lecsendesedett.

Ilyenkor egész héten a szolgabíró és csendbíró udvarán ácsorgott s erővel be akart menni panasza, néha be is eresztették, hisz ismerték a nagy panaszt a mi abból állt, hogy belekialtott a juhász a fülebe. Ha azután meg lett ígérve, hogy a juhászt behozzák s keményen lesz büntetve, szegény Kata az örömtől nem tudott hová lenni. Azt a boldog arcot nem lehet leírni, azt látni kellett. Bárkit meglátott, elmondta, hogy a komiszárjus mit ígért s mindig hozzá tette: most már bátran férjhez mehetek a megrontóm el lessz láb alól téve. Egyszer össze jöttem egy öreg anyókéval, ki szegény Katát gyermekkorából ismerte, megkértem, mondaná el e szegény teremtés történetét. Az öreg engedett is kéréssemnek készséggel, hogy elmondja mit tud róla. — „Hát biz édes, kisasszonykám, szegény Kata a szerelem bolondja, nem érdemelte e sorsot, mert igen derék, dolgos és becsületes leány volt, de hát lelke ilyenek a férfiak, könnyebb nekik, ha egy derék leányt tönkre tehetnek.“

Kata tiz éves volt, midőn szülői elhaltak; minden vagyon és támasz nélkül maradt a világon; — de Isten minden árvának ad gondozót, így ő is egy derék juhász családhoz került, kik őt gyermeküként fogadtak s úgy is szerették, hogy saját szü-

leendő kiépítésére a kormány engedélyt megnyerni sikerül.

Ily irányu törekvést láttunk felmerülni a Léva-Garamberzence-vidék érdekeltségének impozáns részvétele mellett Uj-Bányán f. hó 24-én tartott értekezleten.

Barsvármegye kulturájának s jólétének előbbvitelére czélzó e nemes törekvést őszintén üdvözöljük!

S azon meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy megyénk vezérferfiainak értelmes közönségünk közakaratu támogatásával az érdekeltség erényetlen munkálása a czél elérését biztosítja:

* * *

Mi kötelességünkön kifolyólag szoros figyelemmel kísérjük ez ügy tovább fejlődését s midőn lapunk hivatott munkatársai s az érdekeltség által támasztott észrevételek, eszmecserék közlésére lapunk hasábjait szíves-örömmel megnyitjuk: a folyó hó 24-én tartott tanácskozmány lefolyásáról a következőkben értesítjük lapunk olvasó közönségét:

Thull Lipót Uj-Bánya város polgármestere üdvözli a szép számban megjelent érdekeltséget s különösen üdvözli Barsvármegye lelkes főispánját, ki szíves részvétéllel mindenkor közreműködik a megye jólétének fejlesztésében. A kibocsájtott meghívó alapján bejelenti, miként az értekezlet tárgya: tanácskozni a Léva-Garamberzencei vasut létesítése iránt. S az értekezlet szervezkedése céljából elnök s jegyzők választását hozza javaslatba.

Elnökül: Mailáth István Barsvármegye főispánja; jegyzőül: Volánszky Ferencz Ujbánya város főjegyzője és Dr. Balbach Béla ügyvéd választottak meg.

Mailáth István, megyénk köztisztviselő s szeretetben álló főispánja elfoglalván az elnöki feladatának tekintik Barsvármegye jólétének fejlesztését; s egész odaadással törekszik nemzetgazdasági viszonyaink fejlesztésére, egyenlő kitarással küzd a megye minden vidékének érdekében s az nyújt neki majdan megnyugvást, ha a Zsitvavölgyében ép úgy, mint a Garamvölgyében közlekedési vonalaink kiépítése, — gazdasági s kulturai viszonyaink fejlesztése által a jólét egyaránt virulni fog. — A

lei sem szerethették jobban. Kata azt a szeretetet nevelő szüleitől teljes mértékben meg is érdemelte, mert jó volt. Az idő haladt, a leány felnőtt és olyan szép esinos teremts lett belőle, hogy nem hagyta senki egy tekintetre.

Volt Kata nevelő apja mellett egy Pista nevű számadó, a ki a leányra már rég szemvetett, évek során át egy helyen lakván vele, utóbb úgy beleszeretett, hogy a leánynak bevallotta szerelmét s Kata sem idegenkedvén tőle, nevelő szülei is beleegyeztek, hogy idővel egy pár legyen belőlük. Vasárnap délutánként Pista eltilinkozgott. Kata pedig boldogan tilt oldalán s elméjében szőtte a jövő képeit, midőn ő majd mint számadónő fogja a tilinkót hallgatni.

Sokszor pedig, ha Pista valami szomorú nótát fujt, úgy el sirt boldogságában s ha az a tilinkót felretette s Katát magához ölelve kérdezte fájdalma okát, azt válaszolta — „azért sírok kedves Pistám, mert el sem hiszem, hogy boldogságom örökké tartson — érzem, mi soha sem lehetünk egymásé.“ Pista akkor a leányt iparkodott megvizsgáztatni: „ne sirj babám,“ mondá „én mást soha sem fogok szeretni.“ A szegény leányt sejtelve nem csalta meg.

Pistának egyszer egy vasárnap délután a szomszéd faluban volt dolga, ott a koresmába vetődött, a hol a falu fiatalsága együtt mulatott, meglátott egy szebb leányt, mint Kata, s kérdezősködésére elmondta, hogy a szép Örsének van is mit aprítani a tejbe — meg van ám olyan hatalmas atyafi-

mint a Csata-Lévai vonal kiépítése körül felmerült phasisok tanusítják, nem mulasztotta el befolyását érvényesíteni; ugy ez alkalmat is szívesen ragadja meg s érdekeltségét, igényeit legnagyobb örömmel fogja támogatni. Ő nem látta még elérkezettnek az időt, lépéseket tenni, a vonal tovább építésének kieszközlésére, mert ez esetben nem várta volna be az érdekeltségnek általa szívesen üdvözölt kezdeményezését, hanem maga tette volna meg az első lépést a Garamvölgyi vasut-vonalnak, tovább vitelére nézve; e vonalépítésének kezdetén — nagyobb mérvű áldozathozatal nélkül — nem vélte megnyerhetni még a kormány, sem a vasutársaság hozzájárulását. Most azonban, midőn látja, hogy az érdekeltség saját jól felfogott érdekében sikra száll, ő örömmel csatlakozik hozzájuk, benne mindig hű s biztos munkást talál. — A

kérdéses pálya összekötne a magyar állam Rutka-Budapesti fővonalát az oszt. magyar államvasp. társaság Budapest-Bécsi fővonalal, e két fővonal kapcsolásából eredő vasutpolitikai kombináció volt oka, hogy két évtized óta kellett a Garamvölgyi vasutépítésre várunk, mely Barsvármegye indusztriájára kétségtelenül a legüdvösebb hatást fogja gyakorolni; ma már a két tényező között létrejött megállapodásoknál fogva talán az akadály nem elháríthatlan, s nincs kizárva a két fővonal összeköttetése. Mindamellett számolnunk kell a körülményekkel. — Véleményem szerint: első sorban a kormány álláspontját kell megismernünk, vajon az állam jelen vasutpolitikája nem képez-e akadályt az egész vonal kiépítésére nézve; ha ez irányban kedvező véleménnyel találkozunk: számíthatunk a kormány támogatására, mely a Garammenten fekvő tekintélyes kincstári birtokrészekkel érdekelve van. — De kedvező jelenségnek tartja az oszt. állam. vasp. társaságnak e vonal kiépítése iránt tanusított érdeklődését is, mely már a mai értekezletre is megbízottat küldött Bernard Győző főfelügyelő ur személyében, kit az értekezletnek bemutatván, üdvözöl; czélja a társulat megbízottjának közvetlen meggyőződést szerezni, hogy a vidék mily mérvben érdeklődik e vasut kiépítése iránt. — Felhívja végül az impozáns számban megjelent érdekeltséget a tárgyra vonatkozó észrevételek megtételére.

Kazy János országgyűlési képviselő, ki mint e kerületnek hosszabb idő óta képviselője, ismeri érdekeit, melyeknek fejleszt-

sága, hogy csak a lehet bíró a faluban kit azok pártolnak.

Pistának mind ez szeget ütött fejében s észre sem vette, hogy a helyett, hogy oda haza töltene a vasárnap délutánt, még az este is alig vetette haza. Kata pedig hiába várta, hogy Pista a szokott időben haza menjen, s oly szomorúan töltötte a vasárnap délutánt, a milyen vidám és boldog volt máskor.

Amint Pista haza jött, a leány mindjárt észre vette rajta a változást, s hogy a való ki ne derüljön, egy mesét gondolt ki a leány elámitására, de Kata nem hitt szavának, hanem másnap átnent a másik faluba egy ismerőséhez, kitől megtudta, hogy Pista mért nem volt előző este odahaza.

Midőn este haza ért és Pistának szemére hánytá hütlenségét, ez beismerte hibáját, de egyuttal megígérte, hogy többé Örsére gondolni sem fog, hanem hű marad Katához. A leány megengedett s annál boldogabb volt, hisz az emberek között is ugy van, mint a természetben, zivatar után derültebb az ég, szerelmek ha valamin összeszólalkoznak, annál boldogabbak azután, akkor érzik, hogy mennyire szeretik egymást.

Az idő telt, jött az ősz s elhatározták, hogy miután Kata tizennyolcadik évét betöltötte, farsangra megfogják tartani a lakodalmat. Kata nevelő szülei is szívesen beleegyeztek az eljegyzésbe, mert tudták, hogy a fiatalok szerelme régi keletű s csak örültek ezek boldogságán.

Pista egy ideig meg is becsülte magát,

tésére minden alkalmat megragad s mint a megye hű fia őszintén szívén viseli annak sorsát; erkölcsi kötelességének ismeri e nemes irányu mozgalom erélyes támogatását s azon reményének ad kifejezést, hogyha e vidék érdekeltségét az egyetértés, közakarát sarkalja e nagy fontosságú ügy megoldásában — aminek ekletans tanúságát látja az érdekelt közönség impozáns megjelenésében is — nem kéli, hogy a törekvés kellő kitartás- és jóakaratu támogatás mellett a sikert biztosítja. — Ő magán uton a kormány körökben arról értesült, hogy ma már a vasutpolitikában e tárgy körül a szoros elszigeteltség fenn nem áll, az építő vasutársulat részéről pedig e vasutépítésnek tovább folytatására nézve hajlandóságot tapasztalt; s így a Léva-Garamberzencei csatlakozást, ha nem is momentan, de mindenesetre kivihetőnek tartja. Ennek kivételére nézve az akciózt aként véli megindítandónak, hogy: alakításuk egy bizottság, melynek feladata legyen a kormány álláspontjának megismerése mellett ennek jóakaratu támogatását biztosítani, a vidék érdekeltségét bevonnai az akcióba s a nagy közönséget kellő felvilágosítások által saját érdekeinek támogatására serkenteni.

„Ezen indítvány egyhangulag elfogadtatván, a bizottság tagjaivá — Mailáth István Barsvármegye főispánjának elnökle alatt megválasztottak: A m. kir. kincstár képviselője Scholtz Rezső miniszteri oszt. tanácsos, a m. kir. bányagazgatóság képviselője, a besztercebányai püspökség képviselője, az esztergomi káptalan képviselője, Kazy János országgyűlési képviselő, Leidenfrost László, Mácsay Lukács, Cseky Flóris, Dr. Brach Ferencz, Holló Sándor, Thuránszky Nándor, Pulez Ferencz Berzence, Braun Armin Magas-Part, Thull Lipót, Volánszky Ferencz, Gajdosik Ráfael, Kraft Károly, Pulez József, Dr. Balbach Béla, Petyko Elek, Czibulka Kálmán, id. Dolezal József Ujbányáról, Kabina Győző Rudnó, Gáspár Béla Voznicza, Tomcsányi, Br. Popper Lipót céz, Kaldrovits József, Petrovszky József, Dr. Buday Mór Zsarnóca, Ocsosvzky Vilmos Selmecz város polgármestere, mint szé-násfalusi birtok képviselője, Weisz Alajos Hrabicsán, Bogisich N. Pilán, Tóth Arthur Velkapola, Lovy Bergsz Róbert, Krall János Alsó-Hámar, Kachelman Károly, Dr. Boleman István, Marschalko Gyula Vilnye, Wolf Libor Geletnek, Dr. Gasparetz Béla Szklénó, Kabina József Geletnek, Mácsay Károly, Vetzél István, Adamek Alajos, Zipszer J. jegyző, Klein és társa, Schvarcz és társa, Ottó József, Szlivka Géza, Dr. Vallaszky, Finka Ladomér, Balazsovits Ladomér, Székely György Lutilla, Kabina József Lovcsa.“

Mailáth István a kiküldött bizottság eljárását esetelvé, kiemeli, hogy miután a viczinális vasutak az érdekelt vidék anyagi

hozzájárulása nélkül rendszerint nem építenek, élénk tanúsága ennek a legközelebbi vidékünkön épült Garam-Ipolyvölgyi vasut létesítése, melyhez megyénk érdekeltsége 120,000 ftal s Hontvármegye közönsége 100—150,000 ftal járult. E tárgyban az érdekeltség s az építő vasutársulatok között megindított szokott hosszas, meddő tanácskozmányok elkerülése végett ohajlandó, miszerint: a kormány elvi beleegyezésének kinyerése után, mit Kazy országgyűlési képviselő urnak kijelentése s szíves támogatása folytán remény van elérhetni: első sorban szerezzék be a bizottság a vidék érdekeltsége részéről az anyagi hozzájárulás mérvére vonatkozó adatokat; lépjen érintkezésbe megyénk vasuti bizottságával s ennek támogatása mellett bizton remélhető, hogy Barsvármegye törvényhatósága a járás érdekeinek védelmét felkarolja s azt szokott anyagi támogatásban részesíti.

Thull Lipót Ujbánya város polgármestere elismeri, hogy az érdekelt közönség anyagi hozzájárulása nélkül nincs kilátás vasutat nyervehetni, ő kész is az anyagi áldozatok hozatalára, melyek mérvét azonban — szerinte — a kiküldött bizottság lesz hivatva megállapítani.

Scholtz Rezső miniszteri oszt. tanácsos az állami erdőgazgatóság főnöke (a kincstári javak által érdekelt) azt hiszi, hogy a hozzájárulás aránya — tekintve — a Léva-Garamberzencei egész vonal mentén fekvő közönség helyzetét — függ attól is, hogy e vonalkiépítése egész terjedelmében, vagy a vonaltest csak egyik részének esetleg Léva-Zsarnóca, vagy Garamberzence-Zsarnócaig vétetné-e fogantatba. Ő, főként mint a kincstár képviselője, kedvezőbb anyagi támogatást nyújthatna érdekeinek fogva a felső vonal kiépítése esetében. Egyébként legszívesebben hozzájárul az egész vonaltest építéséhez.

Ocsosvzky Selmecz város polgármestere csak is az egész vonal kiépítést támogatja; oly parézialis, kevés érdekelt vél egy-egy rész kiépítése által érintve, hogy kételkedik a várható anyagi segély mellett vállalkozót nyerni e vonal építésére.

Dr. Boleman István a vilnyei fűrdő főorvosa a vasutat bármely részecskéjében épül ez, mint a haladás s jólét maghíntóját szívesen fogadja; s abban a reményben él, hogy az építő társulat időhaladtával mindig talál módot a vonalnak fokozatos tovább építésére.

Mailáth István elnök kijelenti, hogy ezek alapján a kerület képviselőjével eljár a kormánytól, hogy ennek a vonal kiépítése iránt táplált szándékáról meggyőződést szerezzen s eljárásáról a bizottságot értesíti.

Kazy János örömmel fogadja a megbízást, s reményt táplál a kormány jóakarátának megszerzése iránt, de szívesen járul a vasutnak részbenként való kiépítéséhez is azon biztos tudatban, hogy a vasutnak megállapodása nincs s csak idő kérdése, hogy az termékenyítő-, áldásos sugaraiban tovább-tervéljék terjeszkedjék.

Ezzel az értekezlet az elnök tapintatos eljárásának elismerése mellett befejezte tanácskozást.

○

de néhány hónap mulva kezdett hazulról eltűnni s senki sem tudta hová lett, ő akkor rendesen Örszénél volt, de ha Kata feleletre vonta, — még ő hánya szemére, mily féltékeny természetű, s így a leányt annyira elámitotta, hogy midőn már mások is suttoztak Pista hűtlenségéről, még Kata fogta pártját és védelmezte őt, mert szentül meg volt győződve, hogy kedvese hozzá soha sem lesz hűtlen.

Midőn már az egész falu Pista új ismeretségéről beszélt, Kata egyet gondolt s elhagyta nevelő szülőit s elment egy távolabbi faluba egy rokonához lakni. Gondolta, ha Pista szereti, majd elmegy utána.

Pista szinte sajnálta a leányt, de ez érzés nem jött szívből, hanem csak inkább a pillanatnyi benyomás vett rajta erőt, mert a mint a leány elment s nem látta többé, rá sem gondolt, sőt — jól esett neki azon tudat, hogy ezután bátran járhat Örszéhez, nem lesz kitől félnie, s nem lesz, ki számon kérje tőle, ha eltávozik hazulról.

Járt is ezután bátran Örszéhez, csak az a tudat bántotta, hogy Kata megjöhet; de midőn látta, hogy hónapok multak s Kata még csak nem is hallatott magáról, végre egészen elfeledte szegényt és megtartotta Örszével a kézfogóját.

Kata mindent tudott, mert nevelő anyja, kit tervébe beavatott, sokszor meglátogatta titokban s mindenről értesítette. Kata föltette magában, hogy ha szíve megszakad is, még akkor sem megy addig haza, míg a Pistát lakadalmá meg nem lesz.

Megjött a farsang, kitzették Pista lakadalmát; arra a napra Kata is megérkezett, de senki sem tudta, hogy a faluban van, mert már hajnalban otthon volt. Mikor a lakadalmas nép a templomba érke-

zett, már akkor Kata szemére huzott kendővel ült egy zugban és várta a lakadalmasakat.

Még akkor sem akarta elhinni, hogy abban az emberben csalódjék, a kit megszokott gyermekése óta maga körül látni, hogy az, a ki évekig minden nap s minden órában hűséget esküdött, most Isten házában másnak hazudjék örök hűséget.

Mikor látta, hogy az esküvő megtörtént, ugy érezte, mintha szívét jég közé tették volna; — mindene elszibadt a rémülettől s azt hitte, mire a lakadalmasak a a templomból kivonulnak, meg kell halnia, midőn Pistának egy jó barátja, ki szintén juhász volt, meglátta a leányt és fölismerte, lehet nem rossz szándékból tette, oda ment a leányhoz s a fülebe sugta: — „látod-e Kata! más lett a Pista felesége nem te!, — a leány nagyot sikoltott és eszméletlenül terült el a földön. Nevelőanyja a leányt haza vitte, ápolta, orvosolta, de többé soha sem nyerte vissza eszméletét. Folyton azt kiabálta — „bele kiáltott a juhász a fülebe.“ — Isten jót tett vele, irgalmasabb volt, mint az emberek. A leány megőrült, nem szenvedett többé. Mindig abban a reményben volt, hogy boldog lesz.

Szomorú képek.

— Szerencsés jó estét kívánok tanító uramnak! Ha nem leszek terhére és ha nincs ma valami különös foglalkozása, engedje meg, kérem, hogy a tanító ur barátságos társaságában elmorzsolhassam ezt az unalmas estét; mert bizony az igazat megvallva, unatkoznom csak ugy magamban, ha a tanító ur nem volna olyan

Barsvármegye törvényhatósági bizottsága 1887. évre.

(Folytatás és vége.)

Aranyos-maróthi járás.

I. A legtöbb adót fizetők virilisek:

Berger Adolf, Bodó Lipót, Conlegner József, Engel Ignác, Haulik Károly, Huzóczy Boldizsár, Jancsovith János, Keglevich gróf István, Kittenberger István, Konkoly Gyula, Kosztolányi Aurél, Kosztolányi Sándor, Kubinyi Zsigmond, Kürthy Antal, Mattyasovszky Lipót, Migazzy Vilmos gróf, Mittelmann Lipót, Odescalchy Arthur herceg, Ondrejkovics János, Perl Bernát, Reiter Alajos, Scolary Ignác, Sümegh János, Szirányi Sándor, Szentiványi Oszkár, Terstyánszky József, Vincze Gyula, Znamenák Sándor.

II. Választottak: a) kik 1889. év végével lépnek ki:

Baliga József, Büttner Emil, Gergelyi Rezső, Hajpál Péter, Kabina Endre, Kalics József, Meszko Mihály, Morvay György, Oszwald Lajos, Rajczy János, Rajczy Rezső, Rakovszky Ferencz, Rónay Kamill, Sztankay Kálmán.

III. b) kik 1892. év végével lépnek ki:

Báthy Gyula, Belicza Pál dr., Gaál Viktor, Hajnis Jusztin, Hruska József, Kondé János, Kövess József, Kulin Imre, Kuliszky Ernő, Mittelmann János, Rakovszky István, Sumichraszt Gyula, Várady Antal, Závodszy Ödön.

Verebélyi járás.

I. A legtöbb adót fizetők virilisek:

Ambró István, Bakó János, Barbó Miksa gróf, Beke Imre, Benkovics Imre, Dillesz Sándor, Dóra Miklós, Fuchs Bernát, Glasser Mór, Hunyady László gróf, Juhász Bálint, Kelecsényi Ráfael, Kéval Simo, Klobusitzky János, Knapp Sándor, Knapp Simon, Léva József, Liphay Agoston, Lülley Rudolf, Majthényi Ottó báró, Mennel Samu, Pristyká Neit, Reidner Adolf, Révay Simon báró, Rosenfeld Ignác, Sikray Dávid dr., Szakmáry János, Szlávy József, Tariss Kajetán, Várady Imre, Várady Károly, Varga István, Vass Lipót, Weil Samu, Wiesing Károly, Zongor János.

II. Választottak: a) kik 1889. év végével lépnek ki:

Czibulya Gyula, Dóra György, Futala Jakab, Hetényi Károly, Lulicsék Izidor, Szabó László.

III. b) kik 1892. év végével lépnek ki:

Dióssy József, Jankovics János, Mayerhuber Ferencz, Raschmann Tamás, Szilassy Sándor, Träger Samu.

A törvény értelmében szavazattal bíró tisztviselők névsora, a mennyiben a törvényhatóság bizottságának nem tagjai:

Balássffy József árvaszéki ülnök, Benkő Lajos dr. megyei főorvos, Botka Béla megyei levéltárnok, Gódor Gyula megyei pénztári ellenőr, Huzóczy Lajos megyei számvévi, Kosztolányi Attila megyei főszámvevő, Málasi János dr. árvaszéki jegyző, Oko-

licsányi Árpád árvaszéki ülnök, Pfeiffer Vilmos megyei aljegyző, Szabó Kálmán gyámi könyvvezető, Ujhelyi Gusztáv megyei főpénztárnok. — Az 1886. évi XXI. t.-cz. 22. §-a alapján azonkívül a közgyűlésen ülésel és szavazattal bíró: Belcsák Károly a kir. államépítészeti hivatal főnöke.

Összesítés:

Bars-szent-kereszt-i járás 31, Körömcsébánya városa 13, Ujbánya 4, Lévai járás 102, Oslányi járás 22, Ar-maróthi járás 56, Verebélyi járás 48; összesen 276. — Ebből választott 138, legtöbb adót fizető 138. — A törvény értelmében szavazattal bíró tisztviselők száma 12. Főösszeg 288.

Kelt Ar-Maróthon, 1887. évi febr. 21.

Máriássy István s. k.,
alispán.

Husvétii ajándék. Krisztus urunk feltámadásával megint életre ébredének az itteni apátsági templomhoz fűzött kegyeletes emlékek is. Ennek élő tanubizonyosságul szolgál az, hogy egy magát megnevezeteni nem akaró Nsgos és főt. apátkanonok ur egy diszes és értékes velumot küldött a templomnak a világ Megváltója feltámadásának emlékeztérére, még azon ígretének is adván kifejezést, hogy ez csak foglaló. Midőn ő nagysága becses ajándékáért az itteni hívek hálás köszönetének kifejezést adni bátorokdóm, nem mulasztatom el egyszermind a főt. egyházi rendnek és az összes magyar kereszténységnek becses figyelmét egy fontos körülményre lendíteni. Hogy az itteni apátsági templom hajdan püspöki székesegyháznak megfelelő diszszel volt felszerelve, tanusítja az, hogy a hiteles levéltárban még most is őriztetik az ékkövekkel diszeskedő püspöki ezüst pásztorbot, a nehéz aranylánczozal és öt smaragd-dal ékeskedő mellkereszt, több casula, dalmatica és infula; de bizony ezeknek az egyházi öltözékeknek a szövetét annyira megrágtá az évszázadoknak a vasfoga, hogy jelenleg már csak kegyeletes emlékeket képezhetnek, de egyházi szertartásokra nem használhatók. Minthogy azonban az apátság temploma Méltóságos és főt. esztergomi főkáptalan által hozott bőkezű áldozattal hajdani királyi pompájába visszahelyezett, nemcsak óhajtanónak, de a dolog természetéből is önkénynt kifolyónak vélem a templomnak új ornatusokkál felszerelését, hogy a bücs I. Géza király fogadalmi templomában, hazánk egyik kiváló goth remekművében, Krisztus Urunk véreinek szentélyében és a vallás s haza védelmében dicső emlékü gróf, utóbb herceg Kohári családnak nyughelyén, sátoros ünnepeken, a hely magasztosságának megfelelő fényvel mutattatnék be az Urnak a vér nélküli áldozat. Mert az itteni apátsági templom, — ha vallási magasztosság tekintetében nem is haladná meg Sasvárt és Vágújhelyt, — de az ezekkel egyenlő rangot kétségkívül megérdemli. Sőt tovább megyek és — az itt őrzött szent ereklyének belbecsére utalva — azt mondom, hogy ezt a templomot hazánk valamennyi templomai között mai nap is megilleti az a

dőben elég nagy ritkaság — s míg egész családnépével egyetemben a templomban Rorátén volt, alkalmas időt találhatott magának a gazember, a szegény becsületes embert koldusbotra juttatni.

— Bizony édes Márton bátyám rossz időket élünk! Ez mégis csak rettenetes valami! Négy év alatt körülbelül huszszor fordult elő falucsánkban tüzeset; a legközelebb lefolyt évben nem kevesebb ötször dühöngött nálunk a pusztító elem.

— Tudom én azt mind jól, tanító uram, meg van az mind, a mint tetszik mondani szóról-szora. Ez mégis csak megfoghatlan valami! Megettem már kenyérem javarészét, de régebbi időkben évek multak el ilyen szerencsétlenségek nélkül.

— Én magam is csak azt mondom, hogy ez már még sem lehet véletlenség, itt a gázságnak kell üznie pokoli munkáját. Bizony minden vakmerő gyanakodás nélkül feltehető falunkban sokakról, kik ily gaztett szándékos elkövetésére képesek; mert erkölcsileg oly mélyre süllyedt népet, mint a minő a mienk, az egész föld hátán ugyancsak kellene keresnünk, hogy párjára találjunk. Kihalt népünkben minden emberi jobb érzés, s akik ennek ápolására hivatvák, ezek kezei kötve vannak, nem lehet tenniük semmit sem. Csak szánakozva, messziről kell nézniük — azt lehet mondani — az orvosolhatlan bajokat, mint a lángba borult házat, a melynek megmentését megkísérelni is lehetetlen, a lángtenger roppant heve miatt. Beszélhet a mi népünknek pap, tanító vagy akár maga az apostol is, elhangzik a jó szó, mint a pusztában kiáltozónak szava. Adhat itt az ember jó tanácsot, tanítást, nincs aki hallgassa: mindenki azt hiszi, hogy a mindentudás anyagával van

fáin ember, ki az ilyen magamféle szegény emberrel is szívesen eldiskurál. Igaz ugyan, hogy az ember otthon is hall egyetmást; így esténként átjárogat hozzánk Szájasné komasszonyom, meg azután Nyelvesné szomszédasszonyom, fonogatnak a feleségemmel, beszélnek azok kérem annyit, hogy sokat, de én az olyan féle asszony-beszédnek nem igen vagyok nagy barátja, mert mit is tudnának azok mást tereferélni, mint másokat szapulni!

— Nagyon szívesen látom édes Márton bátyám, hogy olyan bizalmas hozzám én az olyan jószándéku embereket bármikor is szívesen látom, mint Márton bátyám, azért csak látogasson meg minél gyakrabban . . . Különben mi ujság, mi jót hallani? . . .

— Hát mit kérem, mi jót lehetne nálunk hallani? . . . Annyit töprenkedtem a tegnapielőtti szerencsétlenségen is . . . De hogyan is lehet az kérem, hogy nálunk olyan gyakoriak a tüzesetek? Ez mégis csak rettenetes valami! Tessék elhinni, hogy ez nem lehet más, mint — hogy az Isten büntesse meg — gonoszakaratu emberek munkája. Hiszen már az ember nyugodtan nem is hajthatja le fejét éjjeli nyugvára, mindig attól kell tartania, hogy reggelig kigyullad feje fölött a ház. — Mult héten a törvénybíró, tegnapielőtt pedig a bíró portája égett le. — Szegény törvénybíró három év előtt piünkösöd vasárnapján éppen mikor öregmisére elsőt harangoztak, az egész faluval majdnem ő is leégett, s most megint, pedig szegénynek háza cserépszindelyvel volt fűdve. Mikor nálunk csak olyan sok a gonosz, irigy ember! Valaki irigyelhette sok takarmányát, mert bizony jócskán volt neki belőle, ami ebben a szűk eszten-

foráng, melylyel hajdan az Árpád-házbeli I. Géza és utóbb Mátyás az igazságos király által volt kitüntetve. Adja az ég Ura, hogy a világ Megváltójának szelleme több egyházi és világi főurat is megihlessen és serkentse a husvétit szent foglalást küldő apátkanonok ur ö nagysága magasztos példájának követésére. — Thuránszky Nándor.

Különfélék.

— **Kossuth levele.** Kossuth Lajos F. élegháza a város képviselőtestületéhez intézett nagybecsű levelét tudvaleg Hefli Ignác orsz. képviselőnek küldte meg, az alább közölt sorok kíséretében. Kiváló érdeklődésnek és sorok különösen Léva városra nézve is, mely F. élegháza város példáját követve, Kossuth Lajos dispolgárrá szintén megválasztotta. A levél így szól:

Hefli Ignác országgyűlési képviselő urnak Turin Via dei Mille 22.

Kedves barátom! Ima küldöm a soká késett választ Kiskun-Félegyháza város tanácsa és képviselőtestületének. Legyen szíves kérem, azt minél előbb rendelkezési helyére juttatni.

Ketlelenségesszerűleg Beregszász, Deés, Eger, Miskolc, Munkács, Nyitra, Szepes-Béla és Szilágy-Somlyó városoknak is obajtanak külön-külön válaszolni, de — mint Ön az alig múlt napokban sz. melyesen is meggyőződött — jelen egészségi állapotomban ily munkára nem vállalkozhatván s miután másfelől Öntől arról is értesültem, miszerint van még több más magyar város, melynek képviselőtestülete engem hasonló megítélésben részesített vagy részesíteni szándékszik: engedje meg Önt arra kórnem, hogy szíveskedjék a fentnevezett városoknak hálás köszönetemet tolmácsolni.

Ha Félegyháza városához intézett levelemet figyelemre méltatják, meg fognak győződni, mily nagy erkölcsi jótéteménynek veszem polgártársaimnak ily kegyelmes megemlékezését. — (E levelet, mely városunk közönségéhez is — mint válasz — intézve van, alkalmaslag adni fogjuk. — Szerk.)

Egyébiránt fentartom magamnak, hogy egészségem javultával — ha javul! — nekik együttessen válaszoljak s melyen érzett hála köszönetemet sajátkezűleg adjak kifejezést. — Szíves üdvözléssel

hű barátja

Kossuth.

— **Méhészeti előadásokat** tart Valló Ferencz kerületi vándortanárs, és pedig: május hó 15-én Csatán, 16-án G.-K.-Sallón, 17-én Zelizen, 18-án G.-Szt.-Györgyön, 20-án N.-Sallón, 21-én N.-Fajkúrtón, 22-én Ohajon, 23-án Füssön, 24-én Zs.-Gyarmaton, 26-án Csiffáron, 27-án N.-Kálnán, 31-én Kis-Kereskényen, június 1-én Szántón, 2-án Zsemberen és 3-án Bagonyán; a méhészet terjesztése céljából az illető községi előjáróság által kitűzendő helyiségben mindannyiszor délelőtti 9 órakor. Minél tömegesebb részvételre hívjuk fel az érdekl. közönséget.

— **Toldy Jánosné** szül. Herbst Scholastica a köztisztelőben álló szántói Toldy családnak egyik törzse, f. hó 27-én életének 75-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. — A család gyászjelentése így szól: „Toldy Zsigmond s neje, szül. Stangel Erzsébet, gyermekeik: Zsigmond és Erzsébet férj: Konkoly Sándorné, Konkoly Sándor; öz. Toldy Miklósné, férj Stessel Józsefné s gyermeke: Viktória; valamint násza Stangel Máté és Keller Cicelle nevében fájdalmas szívvel tudatják szeretett édes anyjuknak, illetve nagyanyjuknak öz. Toldy Jánosné szül. Herbst Scho-

koponyája telítve, azért miért hallgatna más ember szavára, kit ő magánál ékeasabbnak elismerni nem tud s nem is akar; pedig nincs rosszabb az ily tudákos embernél, mert az ilyen azt hiszi, hogyha már keveset irni-olvasni tud, olvasott kalendáriumot, vagy valami férezmunkát, akkor már agya minden tudományok tárháza, ő a bölcsesség kövének feltalálója; kész volna az ilyen majdnem abroncsba huzatni koponyáját — a mely az ürességtől csak úgy kong — nehogy a képzelt nagy tudomány valamiképen szétvessze. Az ilyen tudós ember kifundálja, hogy sem Isten, sem menyország, sem pokol nincs; erény és bűn előtte semmi. Azért ha rossz is az út, a melyre téved, s ha ő annak tudatában is van, álbölcsésége elfojtja benne a lelkiismeret hangos szavát, a becsületérzést s halad mindegyre tovább és tovább az erkölcsi megsemmisülés örvényébe, a melybe jutva, minden gaztettre képes az eltempult lelkiismeret, a kihalt becsületérzés nyugodtan hagyja őt gazsága közepette.

Sajnos, mennyi falunkban az ilyen rémalak! Nagyon sok esetet tudnék felhozni, hogy a szomorú való képét leplezzem. — Mit szól ehhez bátyám uram?!

— A múlt héten nálam volt egy, magát még meglehetősen bíró gazdának a felesége s általam eddig jóra való asszonynak ismert fehérszemely, hogy olvassam el neki a nekem által nyújtott írást. Mi volt abban az írásban, mit gondol? Az, hogy becsületértéért miatt elmarasztaltatott a járásbíró által tíz frtnyi pénzbírságra, ennek behajtatlansága esetén pedig két napi fogságra. Megmagyarázván neki az írás ezen tartalmát, kérdém: mi tévő leszen? Nevetve azt mondá, hogy inkább leüli a tíz forintot,

lasticának folyó évi április hó 27-én, reggeli 8 órakor; élete 75-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt elhunytát. A boldogultnak hűt tetemei április hó 29-én délelőtti 9 órakor fogtak a szántói sirkertben örök nyugalomra tétetni; az engesztelő szentmise áldozat ugyanaz nap reggeli 10 órakor fog az Urnak bemutatni. Szántó, április hó 27-én. Béke poraira!

— **Körmöczbányán** — mint levelezőnk írja — múlt vasárnap a szabadelvű párt igen látogatott gyűlést tartott, melyen Belházy Imre apát pártelnök inóitványára Am on Ede dr. jelenlegi orsz. képviselő egyhangulag képviselőjelöltül kiáltatott ki. Ellenjelöltje nincs és nem is valószínű, hogy legyen. — Léván még csend van s a megye többi választókerületeiben sem történtek eddig jelölések vagy említésre méltó választási mozgalmak.

— **Meghívó tanítói közgyűlésre.** — A „barsi evang. reform. tanító egyesület“ f. é. tavaszi közgyűlését Május hó 4-én d. e. 1/2 10 óratól fogja megtartani Léván, az ev. ref. népiskola egyik tantermében; — melyre az egyesület rendes- és tiszteletbeli tagjait, valamint a tanügy barátokat tisztelettel meghívja. Léván, 1887. apr. 29-én. Kuttassi Dénes tan. egyeteli elnök.

— **Honvédtisztképző tanfolyam.** Az 1887/88-iki honvédtisztképző tanfolyamra a budapesti ludovika-akadémiában 60 hely van üresedésben oly önkéntesen jelentkező ifjak számára, a kik a hadköteles kort még nem érték el. Ezek közül 10 hely állami, 18 részint félingyenes, részint egészen fizető és 32 hely magánalapítványi. A felvétel iránti folyamodványok május hó 31-ig a honvédelmi miniszteriumnál nyújtandók be. Melléklendő a magyar állampolgárságról szóló bizonyítvány, tényleges szolgálatban levő katonai orvostól kiállított, tisztí alkalmatlanságról szóló bizonyítvány, családi iv az összes családtagok számának és korának megnevezésével, keresztlevél, erkölcsi és iskolai bizonyítvány, végre a szolgálati idő betartásáról szóló kötelezvény.

— **Az érettségi vizsgálat** ügyében a vallás- és közoktatásügyi miniszter körrendeletet intézett a tankerületek főigazgatóihoz és a középiskolai felekezeti főhatóságokhoz, elrendelve, hogy azok a tanulók kik az érettségig egy évre vettek vissza, abban az esetben, ha a visszavetést szeptemberben történt, az érettségi vizsgálatot már a reá következő június hóban, tehát egy tanév lefolyása után a rendes érettségi vizsgálatok alkalmával ismételtetik.

— **Pamutfonó- és szövőgyár Nyitramegyében.** Élénk mozgalom indult meg Nyitramegyében pamutfonó- és szövőgyár létesítése tárgyában. Trefort miniszter ugyanis számba véve a roppant pamutáru behozatalt, gyáriparunk hátramaradottságát s a keresethányt: Sellyén, Elefánton, esetleg Nyitrán szakértők és töképezések hozzájárul-tával pamutfonó- szövőgyárat akar felállítani. A vállalatot — hír szerint — 1,200,000 forint tőkével tervezik; két harmadát vállalkozók, egyharmadát a vármegye szolgáltatná részvényekre. Az alispán ez ügyben értekezletre hívta fel a törvényhatóság tagjait.

Többre becsülte e hitvány összeget — bár ezt minden nélkülözés nélkül könnyen lefizethette volna — mint saját becsületét. Mondja most kérem, hol van itt a becsület-érzés egy parányi szikrája is?

Hiába iparkodtam őt meggyőzni e gyalázat nagyságáról, nem tágitott, ő inkább csak leüli — mondá — a tíz frton általa oly könnyen megválthatott büntetést. Ki is állotta a kétnapi fogságot, s mit gondol, szegyelte-e magát e szegyenért? Nem bizony az, még kérkedett vele, hogy be volt zárva.

— Látja, és mennyi ilyen van a mi falunkban? A mi népünk a milyen okosnak, ép oly szabadnak is hiszi magát; úgy akar eszelekedni, a mint neki legjobban tetszik, előtte e szónak „föllevaló“ már kevés értelme van. Ugy gondolkozik, hogy kihágását legrosszabb esetben csak elzárással büntetik, s ha elzárják, a bűnhődés után ismét a régi, mert hisz ismét csak elzárják s ez ő előtte bliktri!

Látja édes Márton bátyám, pedig ez rettenetes nagy baj, ha e legvégű s leggyalázatosabb javító eszköznek sincs már hatása. Ugy-e bátyám, másképp volt ez, mikor még deresen paripáztatták a gonosz-ságot.

— Bizony az uram, bot a gaznációjának! Mert bizony nagyon rossz ez a mi népünk, de meg is látszik rajta az Isten átka, büntetése. Uram nincs már falunkban valaminek való gazda, akinek van is még valamieskéje, az fülig adós. Mert könnyelműsége folytán a lelketlen uszorosok áldozata lett.

— Bizony édes Márton bátyám rosszul gazdálkodik a mi népünk. Ha kölesön kell neki, nemhogy a takarékpénztárba menne,

— **A belügyminiszter** körrendeletet bocsátott az összes törvényhatóságokhoz a kisdédovács eszméje érdekében, melyben utal a gyermekhalandóság szomorú arányára s felhívja a hatóságokat, hogy a mennyire az anyagi viszonyok megengedik, állítsanak minden községben kisdédóvointézetet, gyermekkertet vagy legalább nyári gyermekmenhelyet.

— **A messiás.** Lichtenstein József tápiószelvi kerületi főrabbi aláírással „Az én bizonyítványom“ czim alatt, egy három füzetes röpirat jelent meg. Ebben — mint a „Duna Vidéke“ írja — a főrabbi a bibliából, talmudból és más egyéb hiteles forrásokból merített adatokkal bizonyítja, hogy a zsidók rég várt messiása már 19 századdal ezelőtt érkezett meg és pedig Jézus Krisztus személyében és hogy ugyancsak Mózes jóvendőlése szerint az egyedül üdvözítő valódi zsidó, a felebaráti szeretet és jogegyenlőség alapjára fektetett vallás épen a Krisztus által alapított kereszténység. Felhívja végül a zsidókat, hogy Krisztust mint a várvavárt messiást ismerjék el.

— **A nevetés hangjából** a jellemekre is lehet következtetni. Az „A“ hangot ejtők nyilt becsületes emberek, kik szeretik a társaságot, de a mellett ingatagok és szélszélyesek. „E“ hangon nevetnek a flegmátikus és melankholikus emberek. Az „I“ hangot teszik rendszeren még éretlen vagy fejletlen eszűek, de kevésbé rajongók, bár olykor félénkek és határozatlanok. A nevetés „C“ hangban nagylelkűsége is határozottságra mutat. Leginkább kell felni azoktól, kik „U“ hangot ejtenek nevetés közben, mert ezek mogorva embergyűlölők.

— **Sok földrengést** jósol ez évre Falb Rudolf, a híres meteorolog, jelesen a következő napokra: május 5, 6, 7; június 3, 4, 5, 21, 28; július 20, 24 és 25; augusztus 3, 19 és 20; szeptember 17, és 18; október 10; november 6, 14 és 15; december 12, 13 és 14. A szeptemberi és októberi földrengések nagyon erősek lesznek, másrészt azonban erős szelek és nagy esőzések a földrengések számát apaszthatják.

— **A koresmáros nem iparos.** A földm. ipar- és kereskedelmi miniszterium rendeletileg kimondta, hogy tekintettel az ipartörvény 183. §-ának f.) pontjára, a koresmárosok, sör- és pálinkamérők nem esnek az ipartörvény rendelkezései alá, vagyis nem tekinthetők iparosoknak, minélfogva az engedélyhez kötött iparágak szabályozására alkotott törvényhatóságok a belügyminiszter által jóváhagyandó megfelelő rendőri intézkedésekről tartoznak gondoskodni. A szállodák, továbbá oly vendéglők, melyeknek az étkek kiszolgálása képezi a fő üzletágat, az ipartörvény rendelkezései alá esnek.

— **A műborgyártás.** Műborgyártást szabályozó törvényjavaslat az e célra kiküldött szakközégek által már szövegezve van. A törvényjavaslat főbb vonásai a következők: Műborknak olyan must vagy bor tekintetetik, melyhez tulságos módon más alkatrészek lettek vegyítve; továbbá olyan italok, melyek nem szőlőmustból készítették és végül még a mesterségesen festett, illetve a fehér borból előállított vörös bor is. A borknak összevegyítése alkalmával nyert

honnan tisztességes kamat mellett kaphat pénz, hanem legtöbbször uszorosához fordul, ki rövid idő alatt megütteti a dobot vagyona fölött.

— Azután a birtoka kezelését is elhanyagolja már népünk: zsidónak adnak árendába mindent, vagy ha nem árendába, akkor zálogba, a mit aztán Sohanapján váltanak vissza. Így megy a mi népünk tönkre. De még sok mindenféle baj van, a mely népünk rohamos tönkrejutásának okozója. Tessék elhinni, sokszor több férfit lehet látni a Csikóféjű árendás koresmájában, mint a szentgye házban, hol nyakra-főre isszák azt az átkozott pálinkát. Pedig tessék elhinni, hogy igen sokban a nagymérvű pálinkaivás is előmozdítja népünk erkölcsi és anyagi tönkrejutását.

— Igaza van édes Márton bátyám. De hát mikor a mi népünknek nem lehet mondani: tégy így s ne úgy, ez csak a maga esze után indul, nem fogadja el a szép szót, a jó tanácsot. Látja innen van az a sok perlekedés is, mindenki azt hiszi nálunk, hogy törvénytudó; hájjon egyik a másiknak tyukszemére, már szalad a városba perelni, s végre is mit nyer, hogy mind két oldalon az ügyvédnek fütyül a filemüle s a birtok rá megy a perkölt-ségre.

— Bizony így van ez. A perlekedésnek rendszeren a perlekedők isszák meg a levét. . . . No de majd holnap tovább diskurálunk, már tizet kürtöl az éjjeli várta . . . Nyugalmas jó éjszakát kívánok tanító uramnak!

Krisztaóczy Ágost.

bor azon vidék szerint nevezhető el, melynek sajátjai azou leginkább észlelhetők. A műborgyártás engedélyezve van, de olyan adóknak van alávetve, mint a természetes bor. Az ilyen gyártott bor azonban csak a „műbor“ megjelölésével hozható forgalomba.

— **Rövid hírek.** — **Időjárás.** A jövőhétre: Többnyire csendes, derűs, meleg időt várhatni. — **A képviselő választások** — mint a lapok írják — június hó folyamán, még pedig 20-tól 30-ig, tehát a mezei nagyobb munka megkezdése előtt fognak végbemenni. — **Május 21-én,** Budavár bevételének évfordulóján, a fővárosban ünnepeket rendeznek. — **Turóc-Szt.-Mártonban** megyei közkórházat építenek, mely az első ilyen intézet lesz a megyében. — **A krakkói** egyetemi tanács elhatározta, hogy Rudolf trónörökösnek bölcsélet tudorsági diszoklevelet nyújt át. — **Nagy forgószél** pusztított e hét elején az Egyesült-Államokban, Prescott városát majdnem egészen szétváltta s mintegy ötven ember vesztette életét; a sebesültek száma több százat meghalad. — **A felső bíróságok** hadat üzentek a kártya-adósság egy gyakori nemének. Kimondták, hogy a kártyajáték közben, kártyázás folytatására adott kölcsönt bírói uton visszakövetelni nem lehet. — **Fejérváry Géza** báró honvédelmi miniszter a 46. gyalogezred tulajdonosává neveztetett ki. — **Uj honvédek.** Azokat a tartalékos katonákat, kik a múlt év végéig a közös hadseregben eleget tettek tíz éves szolgálati kötelezettségüknek, most helyezték át a honvédséghez. — **Nyitramegye** közgyűlése megszavazta a megyei tisztviselők nyugdíjalapja létesítését. — **A temesvári lapok** felhívást közölnek, egy 1888 ban rendezendő délmagyarországi iparkiallításra. — **Simor hercegrímás** a pápa jubileumára arany kelyhet készítettett, mely művészeti értékére nézve kétségkívül egyike lesz a legbecsesebb ajándékoknak.

APRÓSA GOK.

— Rovatvezető: Zuhany. —

A jó házaspár. — Hát jól élnek az új házasok? — Oh igen jól. Legkisebb összekocczanás sinez köztük. — Hol is laknak csak? — Hát a leányom Teleken, a vöm pedig Mohácsón.

A legszebb darab. Csinos asszonynyal beszélgetett egy író s beszédközben az asszonyka gömbölyű karját kezében tartotta. Midőn a szép kart végre elbocsátotta, egyik barátja azt a maliciózus megjegyzést tette, hogy ez volt a legszebb „dara b“ mely keze alól kikerült.

Mehet! Rendőr. Megálljon. Kicsoda ön? Jogász. Jogi János, jogász. Rendőr. Igazolja magát! Jogász. Itt van. (Iratot nyújt neki) Rendőr. Mi ez? szabó számla, három esztendőre? Jól van. igazolva van. Mehet!

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET

Az irodalom legújabb termékei:

Egyházi imák és énekek ker. kath. tanulók és hívek számára a főmagass. esztergomi érsekség által jóváhagyott **ötödik tetemesen bővített kiadás.** Kiadja minden jogfentartása mellett Nyitrai és Társas könyvkereskedése Léván.

Gelich Rikhard, Magyarország függetlenségi harcza 1848—49-ben 23—24-ik füzet. — Előfizetési ára negyedévre (6 füzetre) 2 frt 40 kr. Kiadja Aigner Lajos Budapest.

Uj irodalmi szakmú. A „**Slovenské noviny**“ melegen ajánlja olvasóinak, hogy Barta László fővárosi tanácsjegyző és a „Közégségi Közlöny“ szerkesztőjének „**Uj kis tükör**“ czimű szakmúvét szeressék meg. De indítványba hozza még azt is, hogy az őt fordításban is bocsáttassék közre. Bizony ohajtandó is, hogy ez a bármilyen rendű rangú és nemzetiségű honpolgárnak nélkülözhetlen könyv a hazánkban élő minden nemzetiségnek rétegeiben elterjesztessék, mert abban a kis tükörben a törvények és kormányrendeletek nagy tükrekből mindaz befoglaltatik, mit a honpolgárnak a közéletben tudnia kell.

Uj lap hivatal nélküliek számára. Tudvalevő dolog, hogy egész osztrák-magyar birodalomban nem léteztet mostanáig hivatalnökküliek lapja, pedig ennek fontossága elvitáztatlan. Egy ily rangú lap mutatványosulma foksúk előttünk egy Bécsben megindult „Allgemeiner Stellen Anzeiger“ (általános állomás-értésítő) cziműl Osztrák-Magyar monarchia és Németország számára, melyben tényleg számtalan üres állomás mindenféle hivatalok számára van hirdetve. E lap segítségével sok állomás nélkülül egyén fog kenyérekesheté juttatni! A lap megjelen minden kedden és pénteken. Előfizetési ára egy hóra (8 számla) 1 frt 20 kr. Egyes szám 15 kr.

Szerkesztői üzenetek.

Levelezőinkets munkatársainkat arra kériük, hogy közleményeiket csak a papír egyik oldalán s-lehetőleg tisztán irni sziveskedjenek. Ez nagyban megkönnyíti egy szerkesztőség, mint a nyomdászemlézet munkáját.

K o m l o s s y-nak. A szerkesztőséghez intézett soráiról a már előbb vett „Tél felé“ költemény írójára smerünk. — Fornailag türethők, az eszme azonban egyikben sem domborodik ki kellőképp; — mindamellet főként az utóbbi megérdemli, hogy közzétéssék. Alkalmaslag sort is keritünk reá.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: Kónya József, városkapitány.

Buza: m.-mázsként 8 frt 80 kr — 9 frt 10 kr. Kétszeres 6 frt 50 kr — 7 frt — kr. Rozs: 7 frt 10 kr — 7 frt 25 kr. Arpa 6 frt 20 kr. — 6 frt 70 kr. Zab. 5 frt 70 kr. 5 frt 80 kr. Kukoricza: 6 frt — kr 6 frt 30 kr. — Bab: 5 frt 60 kr. 5 frt 80 kr. Lencse 6 frt — kr. 6 frt 50 kr. Köles — frt — kr — frt — kr.

